

Қарори Президент – дар амал

ИДАТ МУБОРАК, ЎЗБЕКИСТОН!

Мардуми сарбаланди Самарқанд қарори сарвари давлатамон «Дар бораи тайёри ва баргузор кардани чашни сиюсесолагии истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Ўзбекистон»-ро бо рӯҳбаландии бузург қабул қарданд. Чорабиниҳои маънавию маърифатӣ дар асоси Барномаи стратегияи Ўзбекистон-2030 ва «Соли дастгирии ҷавонон ва тичорат» таҳти ғояи «Танҳо бо ваҳдат – мо халқи ягона, танҳо яқчо – мо кишвари муқаддир!» боз ҳам авҷ гирифт. Боиси хушнудист, ки Самарқанди қуҳан ба яке аз шаҳрҳои зеботарини Шарқ табилад меёбад.

Нигоҳе ба таърих

Агар кас бо ҳавопаймо дар осмони Самарқанд давр занад, шаҳр ба назар чун Ҳисори аз се тараф бо кӯҳсор ихоташуда мерасад. Аз нуқтаи назари ҷуғрофӣ он дар водии миёнабодӣ дарёи ҳаётбахши Зарафшон воқеъ буда, аз сатҳи баҳр дар баландии 650 метр ҷойгир аст ва таърихи қариб ҳазорсола дорад.

Самарқанди қадим, ки ҳоло Афросиёб меноманд, дар самти ғарбӣ қарор гирифта, аз миёнаи ҳазораи якуми то милод то ибтидои асри 13-ум чун маркази маъмури маълуму машҳур буд. Муаррихони ҷуғрофияташ давлати Суғд Самарқандро Мароканд, чун шаҳри барқабатро ситоиш намуданд. Соли 329-уми то милод истилогари ҷуғрофия Искандари Мақдунӣ онро забт кард. Суғдҳо бо сарвари марди шуҷоъ Спитамен бар зидди душманони гаддор муборизаи шадид бурданд, аммо аз сабаби нобаробарии қувваҳо шикаст хӯрданд. Истилогарон ноҳияҳои ободу зебонии ин сарзаминро ба харобазор табдил доданд. Сафири Хитой Вей Сзе дар асри ҳафтуми милодӣ вақте Роҳи бузурги абрешии дар ин ҷо ташаккул ёфт, ба ин шаҳр ташриф фармуда навиштааст, ки «Мардуми он ҷо ҳама тоҷирони моҳир, ҳамин, ки баъда 5-сола шуд, онро таҳри савод меомӯзанд, хонданро, ки ёд гирифт, тичоратро меомӯзанд».

Аз нимаи асри ҳафтум арабҳо бо сарлашқари хилофат Қутайба ибни Муслим шаҳри суғдҳоро забт намуд ва дини исломро бо ҳар роҳ ҷорӣ кунанд.

Бо вучуди он илму адаб ривож ёфт. Рашиди Самарқандӣ, Сўзани Самарқандӣ, Шатранҷии Самарқандӣ, Низомии Арузии Самарқандӣ ва дигарон аъёни Рӯдакӣ Самарқандро инкишоф дода, аз худ мероси гарношоф боқӣ гузоштаанд.

Гул-гулшукӯфии Самарқанд дар асрҳои XIV-XV бо номи соҳибқирон Амир Тимур вобаста аст. Маҳз у Самарқандро пойтахти давлати худ эълон карда, биноҳои аҷибу нотакрор бунёд намуд. Дар атрофи шаҳр Боғи шамол, Боғи дилқушо, Боғи тилло, Боғи балианд барин 14 боғ доман ғустурда, то ҳол баъзе аз онҳо арзи вучуд доранд. Масалан, дар Боғи балианд то имрӯз анҷирзор вучуд дорад, ки аз мевашаи самарқандиён ва меҳмонони шаҳр баҳра мебаранд.

Ҳар бадӣ неки дорад

Соли 1868 Самарқанд бо ҷангу ҷидол ба империяи бузурги Русияи подшоҳӣ ҳамроҳ шуд. Ҳукумати Русия чанд хонигари минтақаи мазкурро муттаҳид сохта, ҳамаи Зарафшонро ташкил кард, ки марказаш Самарқанд буд. Русҳо барои қашондани сарватҳои Осиёи Миёна тавассути Краснодарск роҳи оҳан қашиданд, ки онро адиб ва тарҷумон Хасан Ирфон (илоҳӣ рӯҳаш шод бо!) дар қиссаи «Ду ёр аз ду диёр» бо маҳорати балианд тасвир кардааст. Тадбиркорони қорчалони рус дар Самарқанд санатори ривож дода ба бунёди заводҳои пахтаозакунӣ, чармагарӣ, ҷойқудоқуқунӣ, шаробқашӣ, филизот ва ғайра пардохтанд. Барои ёри тиббӣ ба аҳолии маҳаллӣ низ чанд беморхона ва дорухона сохта шуд. Солҳои 1870-ум аввалин китобхона, осорхона ва дартар нашриёт ташкил ёфт. Маърифатпарвар А.Шакурӣ нахустин мактаби таҳсилшар бо усули навро ташкил кард.

Губернатор Абрамов пас аз сафар ба Фаронса хиёбони аҷибӣ бунёд намуд, ки ҳоло бо номи хиёбони Доншиҷиёв маълум аст. Аз ҳама муҳим, симони шаҳр ҳам ба тадриҷ тағйир ёфта, дар ҷанубу ғарбии Самарқанд шаҳри нав бо биноҳои тарзи сохти аврупоӣ қад афрохтаанд. Маҳз дар «Шаҳри нав» барои русзабонҳо мактаби гимназияҳо ташкил шуд, ки фарзандони аҳолии таҷоӣ низ таҳсил мегирифтанд.

Рӯзномаи қадидон «Самарқанд» соли 1913 ба забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва ғок-ғокӣ ўзбекӣ интишор меёфт, ки муҳаррири масъул Махмудҷоҳа Бехудай булу қотиби масъул Саидризо Ализода. Баъди инқилоби октябр рӯзномаҳои «Ленин йўли» (ҳоло «Зарафшон»), «Ленинскии путь» (ҳоло «Самарқандский вестник») ва аз соли 1924 «Овози тоҷики камбағал» (ҳоло «Овози тоҷик»), нашр шудаанд.

Самарқанд сайқали рӯйи замин аст

Имрӯз ба ҳамагон маълум аст, ки дар Ўзбекистони Нав бо сиёсати

Неъматӣ бебаҳост истиқлол

Бо файзу баракати истиқлолияти давлатӣ ва ҳамзистии оосишта маънавият ба марҳила ҳама соҳаҳои хоҷагии халқи вилоят муназзаму босубот роҳ сўи рушду нумўъ гирифтаанд ва дар тамоми самтҳо пешрафту пирўзиҳо мушоҳида мешаванд. Нахуст кирмакпарварон нақша ба давлат фуруқтани пилларо сарбаландона иҷро қарданд.

Беҳуда нагуфтаанд, ки нон бошад, суруд ҳам мешавад. Фермерҳо нисбат ба соли гузашта ба хирман 17 фоиз барзиёд ғалладона ректанд. Парвариши пахта муташаққилона идома дорад. Дар доираи омодагӣ ба чашни 33-юмин солгарди истиқлоли давлатии Ўзбекистон дар вилояти Самарқанд даҳо иншооти гуногун, аз қабили корхонаҳои санаотӣ, муассисаҳои таълимиву тандурустӣ, меҳмонхона, мағозаҳои савдо, толору майдонҳои варзишӣ бунёд гардида, таъмири роҳу ободониву сарсабзии кўчава маҳаллаҳо авҷ гирифта, мавриди баҳрабардории меҳмонону мизбонон қарор хоҳад гирифт.

– Ман дар Самарқанд хеле дўстону муҳлисон дорам, – иброз дошт хунарпеша маъруфи тоҷик Ҷўрабек Муродов. Бовар кунед, шаҳри бостонӣ сол то сол гул-гул шукуфта, боз ҳам пурҷозива гардидааст. Ба тўй бо тўйна меваранд меғуянд, ки дар арафои чашни истиқлол корҳои ободонӣ касро ба ҳайрат меғузорад. Самарқанд барҳақ сиёмо худро ба қуллӣ дигар намуда, ба макони сайёҳон табдил ёфтааст. Дар кўчаву бозорҳо, атрофи ёдгориҳои меъморий фавҷ-фавҷ меҳмонони хоричӣ. Ин аз он ғувойи меҳнад, ки шаҳри зебои Самарқанд шухрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст.

Бояд гуфт, ки дар тамоми шаҳру ноҳияҳои вилояти Самарқанд, корхонаву ташкилотҳои барои муносиб пешвоз гирифтани иди аз ҳама бузург ва азиз тайёри дар авҷ аст.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА, узви Иттифоқи нависандагони Ўзбекистон.

ШУМО МОЯИ ИБРАТИ БУЗУРГ БАРОИ ҶАВОНОНИ ЎЗБЕКИСТОНИ НАВ

(Аввалаш дар саҳ.1).

Дарвоқеъ, то ба пирўзӣ расидан ва соҳиби медали тилло шудани се муштзани водии Фарғона дар зодгоҳи онҳо мардуми зиёд гирдиҳам омада, боиси баргузори манзараҳои ҷолибу хотирмон гаштанд. Ин гуна муҳлибӣ қардан ва бо шўру шавақ истиқлолгирии пирўзии муштзанҷоямон дар масофаи хеле дур аз Фаронса бори нахуст рўй дод, ки назираш қаблан ҳаргиз ба вуқўъ напайивааст.

Ҳокими вилояти Андиҷон Шухрат Абдураҳмонов баъди Бозии тобиствонаи олимпии соли 2016 дар шаҳри Рио-де-Жанейрои Бразил ва пирўзии Ҳасанбой Дўсмаатов ба хавли Маъруф Дўсмаатов ташриф оварда буд. Аммо ин дафъа вай раванди мусобиқаи ниҳии байни Ҳасанбой Дўсмаатов ва Билал Беннама-ро бевоисита ҳамроҳи аъзои хонавода ва шавкмандони зиёд аз тариқи монитори калон тамошо кард.

Муштзани андиҷонӣ дар бозии ниҳии Олимпиада бар рақибӣ 26-солаи фаронсагии худ ба ҳисоби 5:0 пирўз шуд. Гуфта мешавад, у дар таърихи Ўзбекистон аввалин муштзане махсус шуд, ки дар Бозии олимпӣ до медали тилло ба даст овардааст. Баъди

ў чунин ғалабаи хотирмонро Баҳодур Ҷалолов мардондор тақрор намуд ва ба мардуми мо шодӣ бахшид.

Ёдовар мешавем, ки Ҳасанбой бо рақибӣ худ – Билал Беннама соли 2023 дар мусобиқаи Чоми Ҷаҳон дар шаҳри Тошканд вохўрдааст ва бо нокаут бар ў пирўзӣ ба даст овардааст. Барои ҳамин то андозае оғох буд, ки рақибаш аз қадоме сулхо бештар истифода хоҳад кард ва дар муқобили ў ба ҷанг даромад ва вайро мағлуб сохт.

– Ин ғалабаи Ҳасанбой мо дар арафои чашни 33-юмин солгарди истиқлолияти давлатии кишварамон тўфайи хос, бар иловаи он ҳудисаи таърихӣ ва камназир мебошад. Чунки тўйи солҳои дароз чунин дастоварди бузург, яъне ду бор пирўзии варзишгарони вилоятамонро дар Бозии тобиствонаи олимпӣ касе дар ёд надорад.

Ба шумо, падару модари ў, ташаккур, ки чунин фарзанди қобил ва муштзани таворонро ба воя расонидед, – гуфт бо хурсандӣ ва ифтихор Шухрат Абдураҳмонов.

Бояд қайд намуд, ки Ҳасанбой Дўсмаатов 24-уми июни соли 1993 дар вилояти Андиҷон ба дунё омадааст. Дар айни ҳол яке аз муштзанҳои хирфаии мамлакат махсус мешавад. Вай аллақай ду қарат Чемпиони олимпӣ мебошад, инчунин соли 2023 дар вазни худ қаҳрамони

ҷаҳон шудааст. Соли 2017 барандаи медали нуқраи чемпионати ҷаҳон, соли 2018 барандаи медали нуқраи Бозии Осиё, солҳои 2015, 2017, 2022 дар чемпионати Осиё пирўзӣ ба даст овардааст.

Чунин манзараҳои пур аз шодиву нишот дар деҳаҳои Булокбошии ноҳияи Риштон ва Логони ноҳияи Фарғона низ ба вуқўъ пайвастанд. Ҳокими вилояти Фарғона Хайрулло Бозоров дар хавли Асадхўча Мўйдинхўчаев дар баробари волидону ҳамсоҳа ва наздикон, инчунин бо даҳо ҳаводорони бокс мусобиқаи ниҳииро тамошо кард. Вақте ки он бо пирўзии Асадхўча анҷомид, тамоми мардум ба по хеста, ин ғалабаро бо хурсандӣ ва шўру шавақ зиёд истиқбол гирифтанд.

Муштзани 23-солаи риштонӣ Асадхўча Мўйдинхўчаев нахустин қаҳрамони олимпӣ аз байни варзишгарони вилояти Фарғона мебошад, ки дар вазни 71 кило дар Бозии олимпӣ ширкат намуд ва дар мусобиқаи ниҳии бар зидди Марко Верде Алвареси мексикӣ ба майдон баромада, ба таври боварибахш бар рақибӣ худ пирўзӣ ба даст овард.

– Имрўз барои тамоми риштонӣҳо, ки пирӯчи барно, рўзи нишот буд. Ҳарчанд синну соли мо аз муҳлибӣ намудани мусобиқаҳои гуногун андак гузаштааст, аммо дар ин панҷ-шаш

соли охир бори нахуст бо шавки том муштзани Асадхўчаро тамошо кардам ва бо чунин паҳлавон ифтихор намудам. Мо мусобиқаи ниҳииро ўро дастаҷамъона тамошо кардем. Вай нишон дода тавонаст, ки дар Ўзбекистон муштзанҳои пуррўз сабазда баромаданд, ки борҳо поля аз ҳама баланди олимпиадаро ишғол қарда метавонанд, – меғуяд раиси Ҷаҳонии «Нурониҳо»-и ноҳияи Риштон Турсунхўча хоҷи Абдураҳмонов.

Ба таъкиди ў чунин хурсандии беҳадду қанор бори нахуст дар ноҳияи Риштон рух дод ва ба он ҷавонписаре аз деҳаи Булокбоши Асадхўча Мўйдинхўчаев сабаб гардид, ки бо зўри бозувоно ҳамаи рақибонашро дар олимпиада мағлуб намуд ва ба онҳо низ рўху тавон бахшид. Т. Абдураҳмонов боз ибрази умедворӣ қард, ки Асадхўча дар мусобиқаҳои олимпиадаи Фаронса хеле оубот ёфт ва минбаъд низ шухрати ноҳияи Риштонии вилояти Фарғонаро беш аз пеш шуқуқи тоза хоҳад бахшид.

Зодаи деҳаи Логони ноҳияи Фарғона Лазизбек Муллоҷонов низ дар рақобати ниҳии дар вазни то 92 кило бар Алфонсо Домингес аз Озарбойҷон голиб баромад ва соҳиби медали тиллои олимпиада шуд. Вай соли 1999 таваллуд шудааст. Лазизбек узви дастаи мунтахаби бокси Ўзбекистон, қаҳрамони Чоми Ҷаҳон дар соли 2021 байни хидматчиёни ҳарбӣ мебошад. У ҳамчунин ба-

рандаи медали тиллои Чоми Осиё-2022 буда, медали биринҷии Чемпионати ҷаҳон-2023-ро низ ба даст овардааст.

Дар ин деҳа низ садҳо нафар бо ҳокими вилоят раванди мусобиқаи Лазизбекро бо рақибони пуррўз сабазда баромаданд, аз натиҷаи он шоду мардуми гардидаанд. Ҳамон шаб то наздикии суғҳ мардуми деҳа шодиву хурсандӣ намуданд ва парчами Ўзбекистонро бо витор балианд бардошта, бо раҳпаймоӣ ин ғалабаро истиқбол намуданд.

– Вақте ки Президенти мамлакат Шавкат Мирзиёев мустақим бо Асадхўча Мўйдинхўчаевии риштонӣ ва писарам – Лазизбек тавассути телефон суҳбат ва ўро бо чунин муваффақияти бузург муборакбод қард, аз шодӣ чашмонам пури ашки хурсандӣ шуданд. Фурурам низ боло гирифт, ки чунин писари зарбардасту паҳлавонро тарбия қардам ва ў Логони моро дар кишвару олам маъруф машҳур қард, – меғуяд Ҳасанҷон Муллоҷонов ноҳияи Логони.

Ҳамин тавр, пирўзии муштзанҳои мо дар Бозии тобиствонаи олимпии соли 2024 дар Фаронса ба ҳодисаи таърихӣ ва чашни воқеъ табдил ёфт. Чашну тантанаҳо ба ифтихори ин ғалабаро таърихӣ дар саросари Ватани азизамон идома дорад.

Мирасрор АҲРОРОВ, муҳбири «Овози тоҷик».

СОҲИБКОРОНИ НАМУНАВИИ ҚАШҚАДАРЁ

Дар шаҳри Қарши озмуни Ҷумҳуравии «Беҳтарин лоиҳа барои тараққиёти маҳалла» дар миқёси вилояти Қашқадарё ҷамъааст ва маросими тақдими ҷоизаҳо ба се ғолиб он ба таври мутантан доир гардид.

Дар чорабинии мазкур соҳибкорои ширкати варзиданд, ки дар зинаи ноҳиявии озмуни ғолиб омада буданд. Дар зинаи вилоятии озмуни 61 соҳибкор аз навоҳии Қашқадарё ба тариқи онлайн сабти ном шуда, бо беҳтарин лоиҳаҳои худ ворида сабқат гаштанд. Озмуни «Беҳтарин лоиҳа барои тараққиёти маҳалла» хеле хотирмон гузашт ва ҳайати доварон ба кори соҳибкорои баҳои мунсифона дода, соҳибони се лоиҳа, ки онандаи нек ва дурахшон доштанд, ғолиб донистанд.

Бояд таъкид кард, ки озмуни Ҷумҳуравии «Беҳтарин лоиҳа барои тараққиёти маҳалла» аз ҷониби Бонки саҳомии «Рӯшди тичорат» ва Иттиҳоди маҳаллаҳои Ўзбекистон ба шарафи 33-юмин солгарди Истиқлоли Ватан роҳандозӣ шуда, барои рўйиоб овардани истеъдодҳои дурахшон саҳми босазо меғузорад. Ба тўфайли ин озмуни беҳтарин лоиҳаҳои соҳибкорӣ дар маҳаллаҳо аниқ ва ғайриолияти соҳибкорои беҳтарин, ки барои рушди иқтисоди Ўзбекистон Нав ҳиссаи муносиб меғузоранд ва барои қоҳиш додани камбизо-

атӣ мусоидат мекунанд, қадр ва чун намунаи ибрат тарғиб қарда мешаванд.

Бояд гуфт, ҷоизадори ҷойи аввал – ҚММ «САХОВАТ – 1998» дар ноҳияи Ғузур аз беҳтарин коргоҳҳо ба шумор рафта, дар доираи рушди соҳибкорои оилавӣ аз Бонки маҳаллӣ 33 миллион сўм қарзи имтиёзнок ба даст оварда, дар бахши истеҳсоли маҳсулоти дўздандагӣ фаъолияти босамар нишон додааст. Ин коргоҳ дар ҷаҳорҷаи якуми соли ҷорӣ 32 шахси бекорро бо ҷойи кори доимӣ таъмин намудааст, ки 3 нафари онҳо дар феҳрасти «Дарфарти занон» қарор дошта, 10 бо-нуи дигар шахсонӣ маълум хастанд. Алҳол маҳсулоти истеҳсолнамудаи ҚММ «Саховат – 1998», ки иборат аз либосҳои занонаву мардононаанд, ба тамоми шаҳру навоҳии Ҷумҳурия ба фуруш меваранд.

Ғолибон минбаъд неруи худро дар бахши Ҷумҳуравии озмуни «Беҳтарин лоиҳа барои тараққиёти маҳалла» хоҳанд санҷид.

Шариф ХАЛИЛ, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Қашқадарё.

АФЗАЛИЯТҶОИ СОХТОРИ ОБЁРИИ ҚАТРАВИ

Иттиҳоди Аврупо ва Барномаи рушди Созмони Милали Муттаҳид дар ноҳияи Оққўргони вилояти Тошканд бо истифода аз энергияи офтоб сохтори нави обёрии қатрави ро ба кор андохт.

Навье маълум, дар масъалаи обёрии дар қисми зиёди майдонҳои кишт мушкилот мавҷуд. Аҳолие низ, ки дар қитъаи наздиқавлӣ кишоварзӣ мекунад, дар ин масъала душворӣ мекашад. Камобӣ имкон намедиҳад, ки ҳосили дилқоҳ ба даст оварда шавад.

Дар ноҳияи Оққўргон чунин ҳолат боз ҳам ноғувортар ба чашм мерасад. Бинобар ин, барои обёрии қатрави маҳз ҳамин ноҳия иштихоб гашт. Насосҳои обие, ки дар шақли вертикалӣ аз 180 метр ҷуқурӣ об мекашанд, аз панелҳои офтобӣ қувват мегиранд.

Дар натиҷаи обёрии қатрави сарфа шудани 60 фоиз об исбот шудааст.

М. ШОДИЕВ, муҳбири «Овози тоҷик».

СОЛИ НАВИ ХОНИШ 4 СЕНТЯБР ОГОЗ МЕШАВАД

Соли нави таҳсили 2024/2025 дар мактабҳои таҳсилоти ҳамагонӣ аз 4 сентябр оғоз мешавад, хабар медиҳад хадамоти матбуоти Вазорати таълими томақабӣ ва мактабии Ўзбекистон.

Раёсат ёдовар шуд, ки тибқи Фармони Президенти кишвар аз 22 декабри соли 2023 «Дар бораи муқаррар намудани рўзҳои истироҳати иловагӣ дар давраи таҷлили санаҳои расмӣ ва кўчондани рўзҳои истироҳат дар соли 2024» рўзи истироҳат вобаста ба таҷлили Рўзи истиқлоли Ўзбекистон, ки ба рўзи яқшабе рост меояд, ба 2 сентябр кўчонда шуд.

Аз ин рў, рўзи шанбеи 31 август барои онҳо, ки ҳафтае шаҳр рўз кор мекунанд, рўзи истироҳа-

Назар ба таъкиди роҳбари шўёбаи ҳамкории намоёндагони ИА дар Ўзбекистон Вим Ризел: «Сохтори обёрии қатрави бо энергияи офтоб коркунанда нафақат неросони обро дар кишоварзӣ бартарараф месозад, айни замон ба кишоварзони барқарор дар Ўзбекистон роҳ мекушояд».

Дар маросими қуоиш ҷонишини аввали вазирӣ кишоварзӣ Тимур Бутунбоев, ҳокими ноҳияи Оққўргон Тўра Боболов, ҳодимони Истиготи илмӣ-тадқиқотии ирригация ва мушкилоти об иштирок намуданд.

М. ШОДИЕВ, муҳбири «Овози тоҷик».

Интихобот-2024

Тибқи қонунҳои интихобот, ҳизб бояд имзои дастикам 40 000 интихобкунандаро барои ширкат дар интихобот ҷамъовари кунад.

Интихобкунандагон ҳуқуқ доранд, ки ба тарафдорӣ як ё якчанд ҳизби сиёсӣ имзо гузоранд. Ин, дар навбати худ, барои фароҳам овардани шароит ба рақобати солим дар интихобот хизмат мекунад.

Намоёндагони Ҳизби демократии «Миллий тикланиш» ба ҳамин раванд бо қамолӣ масъулият назар мекунанд. Дар ин самт асосан аъзои фаъол, намоёндагони ташкилотҳои ибтидоии ҳизб, вакилони шўроӣ маҳаллӣ, «Боли занон» ва «Боли ҷавонон» ва ҳамватанони ҳамроҳи ғояву ҳадафҳои ҳизб дар маҳаллаҳо ташкилоту корхонаҳои истеҳсоли хангоми вохўрӣ, бо аҳли дар бораи давраи ибтидоии интихобот – рўйдоди ҷамъоварии имзоҳо маълумот медиҳанд.

Дар ҷараёни имзоҷамъкунии ки Шўрои Ҷумҳурии Қароқалпоқистони Ҳизби демократии «Миллий тикланиш» дар филиали нуқусии Доғишқаддаи давлатии санъат ва маданияти Ўзбекистон ташкил намудааст, зиёда аз 70 нафар аъзои ҳизб, намоёндагони маҳалла ва ҷавонан ба ҷонибдорӣ аз ширкати ин ҳизб дар интихоботи Палатаи қонунгузори Ҷумҳурии Ўзбекистон ва шўроҳои маҳаллӣ имзо гузоштаанд. Онҳо таъкид менамоянд, ки дар замони имрўзӣ ислоҳот, навсозӣ ва дигаргуниҳои таъжирнопазир, ки ҳаёти моро обод мекунад, ҳеч кас набояд дар қанор монад.

Довуд АБИУЛЛОЕВ, муҳбири УзА.

ФАРМОН ВА ИҶРО

ДАР РОҶИ БА АМАЛ ТАТБИҚ СОХТАНИ ВАЗИФАҶОИ МУҲИМ

Роҳбари давлатамон 24 майи соли 2024 фармони «Дар бораи минбаъд инкишоф додани масъулияти сохторҳо ва муассисаҳои адлия дар доираи ислоҳоти маъмури ва ташаккул додани низоми идоракунии муҷаз» имзо гузошт.

Ин Фармон барои таъмин намудани риояи ҳуқуқ ва ўқадорони шаҳрвандон, беҳтар гардонидани хидматҳои ҳуқуқӣ ва давлатӣ, ки ба онҳо расонида мешавад, дар назди идоракҳои адлия вазифаҳои мушаххас гузошт.

Аз ҷумла, баъди имзои ҳуҷвати мазкур дар назди идоракҳои худудии адлия шаш вазифаи муҳим ва асосӣ ба миён омад, ки бояд онҳоро дар ҷараёни фаъолияти хеш ба сомон расонем.

Аввалан, барои омўхтани муаммоҳои аҳолӣ ҳар моҳ дар маҳаллаҳо «Рўзи адлия»-ро гузарониданд; сонин, ба тўфайли хона ба хона гаштан ва баргузор намудани аксияҳои «Қумаки ҳуқуқӣ» бартарараф намудани муаммоҳои ҳаёти рўзмарии мардум ва бо ин роҳ ба қонунгузори тақлифу пешниҳодҳои зарурӣ ворид сохтан; савум, тавассути платформаи «Online-mahalla» ҳал намудани масъалаҳои марбути ҳуқуқӣ; ҳаҷорум, таъмин намудани расонидагон аз тағйироту навоҳии ва

қонунгузори Ҷумҳурии мебошад.

Дар маҳаллаҳо ҳодимони адлия, маркази хидматҳои давлатӣ, қайди ҳолатҳои шаҳрвандӣ яқчо дар як вақт бо аҳолӣ вохўрӣ ва қабулҳои сайёр меғуздоранд.

Ба ғайр аз ин, дар вилояти Қизилқоҳ чорабиниҳои «Рўзи тарғиботи ҳуқуқӣ» тибқи речае, ки барои шав моҳ пешбинӣ шудааст, доир мебаранд. Қорҳои тарғиботи бо ду роҳ амалӣ мешаванд. Якум, дар идораву ташкилотҳо, дувум, дар бозору хиёбонҳо, ки аҳолӣ он ҷо бештар ҷамъ меоянд, роҳандозӣ хоҳанд шуд.

Бо мақсади ба аҳолӣ қулай фароҳам овардан алҳол дар маҳаллаи Эғизбулоқ нуктаи хидматрасониҳои фойсалӣ бо номи «Инфокиоск» ташкил гардид, ки ин ҷо аҳолӣ аз синамуд хидмат истифода хоҳанд бурд.

Баробари ин ба мактаби мусиқӣ, шўёбаи бо шғл фарогирии аҳолӣ ва ғайра тавзеҳоти ҳуқуқӣ равон қарда шудааст. Ҳамаи ин қорҳо, ки қабл аз ҳама мувофиқи фармони роҳбари давлат ба амал меоянд, ба боло бардоштани фарҳанги ҳуқуқии аҳолӣ равона шудаанд.

Ойбек ЮЛДОШЕВ, сардори шўёбаи адлияи ноҳияи Қоршичи вилояти Қизилқоҳ.

Ба пешвои 100-солагии «Овози тоҷик»

ЧАШН МУБОРАК, «ОВОЗ»-И ҚАДРДОН!

Таърихи диёри мо бо ҳаёти халқҳои гуногун, ки дар ин ҷо умр ба сар мебаранд, хеле ғайи аст. Бахусус, тоҷикон, ки таърихашон дар ин сарзамин ташаккул ёфтааст, дар рушду равнақи он нақши муҳим доранд. Роҳи тайнамура ва хидматҳои рӯномаи «Овози тоҷик», ки ҳоло садсолагии хешро ҷашн мегузард, мисоли равшани ин ақида мебошад.

Имрӯз нисзи соҳиби мавқеи хоси худ будани он дар ҷамъияти зуҳуроти таҳмилии дӯсти халқҳои тоҷикӣ ўзбек мебошад. Агар ба таърихи нашрияҳо назар афканем, гувоҳи он мешавем, ки газетҳои тоҷикӣ, аз ҷумла, «Овози тоҷик» нисзи дар роҳи озодии маънавият, маърифати халқ фаъол будааст. Самтҳои асосии рӯномаҳои тоҷикӣ, ки аз ибтидои асри XX ба забони тоҷикӣ нашр мегардиданд, аз ҷумла «Овози тоҷик» камбағал, ки соли 1924 бо сарварии А.Курбӣ рӯйи ҷопро дид, бо ғояҳои ҷаҳидӣ пайвастиҳои қавӣ дошт. Аз ин бармеояд, ки

ҳамдиёрони тоҷикӣ мо, инчунин рӯномаи онҳо, ҷи дар гузашта, ки марзи расмии ўзбекистон расман ташаккул ёфтааст ва ҷи дар даврони истиқлолият барои рушду равнақи Ватан фаъол будааст.

Дар солҳои истиқлол мазмун ва қиёфаи рӯномаи «Овози тоҷик» тағйир ёфт. Пеш аз ҳама ба он номи аввалаш баргардонда шуд. Рӯнома ба номи пурмаъно таърихаш баргашт. Аз номҳое, ки дар давраҳои гузашта бо талаби сиеъати он замон гузошта мешуд, даст кашид. Ба овози ўзбекистони мустақил, ба овози ҳақиқии тоҷик баргашт. Аз аввали солҳои истиқлол ба сифати нашрияи механпарвару ватандӯст шинохта шуд, ки то имрӯз хоси ин таъриф аст.

Аз он ифтихор дорем, ки нафақат мушоҳидакори рӯномаи Олий Маҷлис ва Девони Вазирони Ҷумҳурии ўзбекистон — «Овози тоҷик» ҳастем, балки мо бо ин рӯнома дар роҳи як мақсад фаъолият мекорем.

олият нисзи мебарем. Ғояҳои мо оиди самтҳои ҳаёти иҷтимоии иқтисодӣ, маданият маърифатӣ ва сиеъии мамлакатамон як хел буда, нашрияи ҳамақадм ҳастем, ки дар ин манзил мақоми муштарақ қарор дошта, дар ҳамаҷиғраф фаъолият мекорем.

Ахли ҷамоаи захирамписанд, фидойӣ ва барои ҳамаамон азизу муштарами «Овози тоҷик»!

Садсолагии нашрия ба шумо муборак бошад! Хоҳишманди онем, ки ин овози пояндадори рӯнома дар асрҳои оянда нисзи садо диҳад бо рӯҳияи баланд дар хидмати мардум бошад!

Чорӣ ЛАТИПОВ,
сармуҳаррири рӯномаи
«Қишлоқ ҳаёти»,
Журналисти
хидматнишондодаи
Ўзбекистон.

«ДАР РАВШАНИИ ЧАРОҒИ КЕРОСИНИ РЎНОМА МЕХОНДАМ, — МЕҒҶЯД МОМОИ САФАРГУЛИ 81-СОЛА

Ҳангоми дар курси аввали факултаи забон ва адабиёти тоҷики Донишдадаи омӯзгори Самарқанд таҳсил карданам, дар саҳифаи рӯномаи «Ҳақиқати ўзбекистон» лавҳаи хурдакама бо номи «Табрик менамоем» дар бораи доктори илми филология, профессор, муаллифи китоби «Забони модарӣ»-и синфҳои якум дуюм Воҳид Асрорӣ, ки 70-сола шуда буд, рӯйи ҷопро дид. Нашри мақола манро ба «Ҳақиқати ўзбекистон» дилгармтар ва минбаъд барои навиштани мақолаҳои анғеза бахшид. Аз он рӯз инчунин, зиеда аз ҷиғил сол ба ин рӯномаи дӯстдоштаам дар тамос ҳастам. Солҳои адои хизмати ҳарбӣ дар сарзамини Афғонистон (1984-1986) аз пайвандонаи хоҳиш мекорам, баъзе шумораҳои рӯномаи ба ман фиришонанд. Моҳи феврале соли 1986 мақолаи бо номи «Ашқи шодӣ» зери рубрикаи «Мақтуб аз Афғонистон», ки дар он оид ба ёрии тиббӣ ба халқи қафохии афғон, сипосгузори онҳо ба табиибони шуврай акс меёфт, дар саҳифаи рӯнома ҷоп шуда буд.

Дар он солҳо рӯномаи қариб ҳар рӯз нашр мешуд. Ҳар як ҳонадон ба он обуна шуда, пирӯ барно мутолиа мекорд.

— Нисфи умрам дар дашту кӯҳсор гузашт, — ба хотир мео-

варад момои Сафаргули 81 сола, — падари бачаҳо ҷӯлон буд, моли давлатро парварिश мекорд. Вақти ба деҳа баромаданаш аз ў хоҳиш мекорам, дар қатори маводи рӯзгор шумораҳои «Ҳақиқати ўзбекистон»-ро нисзи биёрад. Баъди саранҷоми корҳои рӯзгор ва хобидани бачаҳо дар равшани чароғи керосинӣ рӯномаи варақгардон карда, мутолиа менамудам.

Гуфтаи ҷои аст, ки имрӯз нисзи момои Сафаргул барин куҳансолон бар акси ҷавонон китоб мехонанд, рӯнома мутолиа мекунанд...

Яке аз ташкилотҳои бонуфузи барои овардани маҷаллаи рӯномаҳо ва дастрас кардани онҳо ба муштариҳои хидмати почта (шуъбаи алоқа) мебошад.

Бино ба маълумоти омӯзгори бознишаста, собиқ муҳбири ҷамоати «Овози тоҷик» Абдуназир Набӣ дар деҳаи Эҷи ноҳияи Нурато хидмати почта аз солҳои 30-юми асри гузашта фаъолият оғоз намуфтааст. Аввалин хаткашон дар деҳа Бобои Собир ном шахс буд, ки фарсаҳо роҳро гоҳ савори мархаи пиеда тай намуда, ба ғарақи ноҳия (он вақт Фориши Самарқанд) мефафт ва рӯномаи маҷаллаҳо дастраси муштариён менамуд. Ифтихор дошт, ки бо ин хидматаш дар

ҷаҳонбинии ҳамдеҳагонаш хиссагузор аст. Минбаъд Орзумурод Халилов, Шариф Расулов, Аҳмад Нурназаров, Назар Раҳмонов ва Сафарбаи Амонов ин хизмати пуршарафро дар уҳда доштанд.

Имрӯз, ки интернет ба таври афсонавӣ ривҷ меёбад мардум навгонихоро аз саҳифаҳои он мутолиа ва тамшо мекунанд, хидмати шуъбаи алоқа аҳамияташро гум накардааст. Мудири кунунии шуъбаи алоқаи деҳа Тоҷиддин Амонов дар дастрас кардани рӯномаи маҷаллаҳо хиссагузор аст. Таригбери обуна ба рӯномаҳо, бахусус «Овози тоҷик», ба хисс мекорам.

«Овози тоҷик», ки бемуҳаббат аз падарони матбуоти Осиеи Марказӣ махсус мекорам, садсола ҳоҳад шуд. Аз мардуми миллатдӯсти маърифатпарварии диёрамон хоҳиш менамудам, барои рушду ривҷ ва пайдоири рӯномаи дӯстдоштаамон саҳмгузор бошанд, зеро ба гуфтаи аллома Айни: «Рӯномаи ҳар қавму миллат забони эшон аст ва ҳар қавме, ки рӯномаи надорад, гӯё, ки забон надорад».

Элмурод РЎЗИЕВ,
Аълочи таълими
халқи Ўзбекистон.
Вилояти НАВОЙ.

Сарвари давлатамон Шавкат Мирзиёев бо имзои қарор «Дар бораи суръат бахшидан ба тадбирҳои оид ба ислоҳоти соҳаи гидроэнергетика» аз 12 июли соли равон Барномаи панҷсолаи рушди соҳаи гидроэнергетика то соли 2028-ро муайян намуд.

ТАТБИҚИ ЛОИҲАҲО ЭҶТИЁҶОТ БА БАҶҚРО ДУ БАРОБАР КАМ ҲОҲАД ҚАРД

Ин бар он маъно мебошад, ки раванди рушди соҳаи гидроэнергетика куллан тағйир дода мешавад, иқтидори мавҷудаи 2 ҳазору 228 МВт қариб 2,5 баробар афзоиш дода мешавад, ки дар маҷмуъ он 5 ҳазору 588 МВт-ро ташкил мекунанд. Инчунин ҳаҷми солномаи истеҳсоли маҳсулоти аз нигоҳи экологӣ тозаи қувваи барқ ба 15,7 миллиард килловатт-соат мерасад.

Иҷрои ин корҳои бузург бидуни маблағи кофӣ имконнапазир аст, аз ин лиҳоз барои бунёди ин лоиҳаҳо 6,5 миллиард доллар сармояи сармоягузори ҷалб карда ҳоҳад шуд. Дар натиҷа ба амал баровардани барнома шумораи неруғоҳҳои барқии обии дохилии тахти тасаруфи «Ўзбекгидроэнерго» ду баробар, яъне 120 адад афзуда, 3 ҳазор ҷои нави кор фароҳам оварда мешавад. Дар ин миён 4,2 миллиард метри мукааб гази табиӣ сарфа мегардад.

Ба мақсади омодагирӣ ба мавсими тирамоҳу зимистони соҳаи 2024-2025 дар НБҶ-и Сирдарё корҳои таъмири нақша ба роҳ монда шудаанд. Аз ҷумла, дар хатти ЛМ-2 сохтори тақсимкунии неруғаш 220 кВ, ки тобеи сеи электрики корхона мебошад, корҳои таъмир дар арафаи анҷомёбанд.

Ҳамчунин, дар қисмҳои ҳавогузарони истеҳсол нисзи камбудии нуқсонҳо бартараф карда мешаванд.

Баъди ба анҷом расидани корҳо дар истеҳсоли мазкур сифати бо энергияи барқӣ таъминкунии истеъмолгарон беҳ мегардад.

Дар акс: рафти корҳои омодагирӣ ба мавсими тирамоҳу зимистон.

Тибқи барномаи панҷсола тадбирҳои оид ба баланд бардоштани иқтидори ҳаҷми неруи барқ барои ҳар сол барномаи маърузи шудааст. Аз ҷумла, дар соли 2025 бар ивази 430 миллион доллар амриқӣ дар 12 минтақа 16 неруғоҳи барқии обии дорони умумӣш 203 МВт, аз ин шумор 10 неруғоҳи барқии обии омода бо иқтидори умумии 197,9 МВт ва 6 НБО бо иқтидори 5,1 МВт мавриди баҳрабардори қарор дода мешаванд. Дар натиҷа ба таври илова 900 миллион килловатт-соат қувваи барқ истеҳсол гардида, 375 ҳазор ҳонавода бо неруи барқ таъмин мегарданд.

Ба тарақиёти саноати гидроэнергетикӣ ҷаҳон назар андозем, ҷумҳурии мо нисбат ба дараҷаи истифодабарии иқтидорҳои гидроэнергетикӣ аз ҷиҳати шумораи неруғоҳҳои барқии обии дар зарфи як сол ба қор андохташаванда ва бунёдшаванда дар ҷои аввал меистад.

Ноғуфтаи намонанд, ки мутобиқи Барномае, ки дар асоси қарори зикргардидаи сарвари давлат тасдиқ шудааст, дар соли оянда 17 лоиҳаи неруғоҳи барқии обӣ бо иқтидори умумии 2 ҳазору 204 МВт ба марҳилаи фаъол гузаронида мешавад.

Барои ҳаҷми то охири соли равон дар доираи 9 лоиҳаи иқтидори умумӣш 449 МВт оид ба ҷалби қарзҳои хориҷӣ бар асоси қаролати давлатӣ бо ташкилотҳои молиявӣ созишномаҳо ба имзо расида, ба марҳилаи фаъол гузаронида мешавад. Дар соли ҷорӣ 4 неруғоҳи бузурги ГТЭС бо иқтидори умумии 1 ҳазору 600 МВт, тавлиди неруи барқии 2,8 миллиард кВт/соат, арзиши лоиҳавии 2,2 миллиард доллар амриқӣ тахия

шуда, аз соли 2025 бо сармоягузори хориҷӣ ҷиҳати имзои созишномаҳо гуфтушуниҳо баргузор хоҳанд шуд. Асосҳои иқтисодӣ-фнании ин неруғоҳҳо аз ҷониби ширкатҳои русӣ ва ҷинӣ (China Southern Power Grid International) таҳрирӣ мешаванд, ки таҷрибаи баланди ҷандисола дар бораи таҳрирӣ ва сохтани ҷинӣ иншоотро ба даст овардаанд.

Бунёди ин неруғоҳҳо дар Қорақалпоқистон, вилоятиҳои Қизилқум ва Тошканд пешбинӣ шудааст, зеро дар ин минтақаҳои кишвар эҳтиёб нисбат ба неруи барқ хеле зиед эҳсос мегардад. Неруғоҳҳои бунёдшаванда хеле самаранок мебошанд. Дарвоқеъ, дар кишварҳои пешрафта истеҳсоли энергияи ГТЭС сохта шудаанд ва ин раванд босуръат идоме дорад. Мутахассисон ин гуна неруғоҳҳо иншооти асосии тавлидкунандаи неруи барқ ва дар нигоҳ доштани мувозинати сиеъии энергетикӣ хеле муҳим арзёбӣ мекунанд.

Дар айни ҳол маъсалаи маҳаллиқонӣ дар соҳаи гидроэнергетика нисзи омилҳои муҳим мебошад. Албатта, барои сохтани иншооти барқии обӣ пеш аз ҳама таҷриботи ҳозиразамон талаб карда мешавад. То имрӯз дар доираи лоиҳаҳо ҷинӣ асоси таҷриботи ба замон мувофиқ ворид карда мешаванд. Ҳамчунин ба мақсади қишлоқ додани ҳаҷми воридот аз хисоби маҳаллисозӣ ва рушди

ХАБАРҶО
ВОҶҶҶҶ БО
БОНУВОНИ СОҶИБКОР

Бо ташаббуси ҳоқимияти ноҳияи Намангон заноне, ки бо соҳибкорӣ машғуланд ё ки фаъолияти соҳибкориро нав сар кардаанд ва ба ин соҳа шавқу ҳавас доранд, воҳури баргузор гардид.

Дар он ҷонишини ҳоқими вилояти Динара Ёкубова, роҳбарони корхонаҳои хусусӣ, соҳибкорони фаъол, вакилони бонк ва намояндагони воқеияти аҳбори оммавӣ иштирок доштанд.

Масъулони дар хусуси имконият ва шароитҳои, ки барои занону духтарон дода шудааст, суҳан карда, тақлиф ва тавсияҳо доданд. Иштироккунандагон барои ривҷ додани кор дар маъсалаи субсидия, кредит, таъминоти ҷойи корӣ, имтиёзҳои гумрук ва андоз аз мутахассисони соҳа ҷавоб гирифтанд.

Дар ҷараёни соҳибкории маҳаллӣ маҳсулоти истеҳсоли худро пешкаш намунода. Ба бонувоне, ки ҳаракати ташкилкунӣ соҳибкории доранд, аз тарафи мутахассисони лоиҳаи тиҷорати, маслиҳатҳои лозимӣ дода шуд. Якҷанд тадбиркорзанои фаъол аз ҷониби ташкилотчиён бо тўхфаҳо рағбатонида шуданд.

Шоҳида ДАМИНОВА,
муҳбири «Овози тоҷик»
дар вилояти Намангон.

БАРНОМАРЕЗИИ АНҶУМАНИ БАЙНАЛҶАЛҚИ

Вазорати фарҳанги ҷумҳурии, Маркази ҷумҳуриявӣи санъати ҳаҷвнигорӣ ва аскияи ба номи Юсуфҷон қизқ Шакрҷонов, Донишгоҳи давлатии Фарғона ва Донишгоҳи давлатии маданият ва санъати Ўзбекистон моҳи октябри соли 2024 Анҷумани байналҷалқии илмӣ-амалиро тахти мазмуни «Аҳамияти ҳаҷвнигорӣ ва аскияи миллии ўзбек дар инкишофи маънавияи ҷомеа» баргузор менамоянд.

Дар он маъсалаҳои «Ҷашмандозии ҷаҳонӣ ба мероси ғайримӯдаи маданияти Ўзбекистон», «Рушди аскиявӣ ва санъати ҳаҷвнигории миллии», «Аҳамияти фольклор дар омӯзиши мероси миллии маданият», «Решаҳои таърихи ағнаҳои устоду шоғирд дар аския» ва «Меъёриҳои ташаккули маънавият дар нисзи омари аскияи миллии» баррасӣ мегардад.

Ҷулкар ҶҶРАЕВА,
сармутахассиси бахши матбуоти
ҶС «Ўзбекгидроэнерго».

Фарҳундаи РАВШАНЗОД,
шаҳри ФАРҶОНА

(Аввалин дар шумораҳои гузашта).

Ҳамин тавр, бо Абдуқодир ошно шудем.

Дар як бинои кўҳнаи оғуши тутзор духтаронамон меистоданд. Аз онҳо нисзи ду нафар бемор шудаанд. Нисзи рӯз омад. Маро нисзи аз назар гузаронида, аз ҳамон аналигину паналгинҳо дод. Се рӯз лоҳис хоб кардам.

Ба фикрам, рӯзи ҷорум буд, ки ба айвон баромадам ва дидам, ки Ботур ҷӯлон як тарбуз дар бағал сарпоён рафт. Ҳамон рӯз баъди пешин ҳаво кушода шуда, рӯз гарм шуд.

Қарибии беғоҳ боз хонаро ҷоруб задам ва баъд... дар тақи сутун диқак менишастам, ки Абдуқодир аз пастхамий ним палла тарбузро бардошта, нафаспечон ба ҷониби ман омад.

Худаш як тарбуз дар бағал фаромада буд.

— Барои шумо. Хўред, — гуфт. — Падарам доданд. Моедарам гуфтанд, ки бояд хийрӯред... Ба, мегоҳӣ ба хонаамон мебаромадед.

— Намехўрам. Раҳмат. Шикамаи сер, — гуфтам.

— Не, мехўред! — гуфт вай гӯё бо ман ҷанг мекорда бошад. — Шумо бемор. Ин тарбузи давоӣ будааст.

— Намехўрам.

Абдуқодир истод-истоду тарбузро шартӣ раии замин гузошта, тозони фаромада рафт.

Бачаҳо аз саҳро баргаштанд пас Ботур ҷӯлон ба шаббоши но омада, ҳамаро ба хонааш даъват намуно:

— Бибетон, уқочонҳо. Як оши ҷонон пухта истодаем.

Ба шумоён раҳмат. Дар ин ҷо падару модар надоред... — О, дар хонаатон намеғунҷем?

— Дил васеъ бошад, бемалол меғанем, — гуфт ҷӯлон. — Фароетон.

— Охир, мо бист касем!

— Ин хел бошад, йигитҳо, даҳ нафарамон имрӯз ва даҳ нафар рафт дафтаи оянда мехонем мешавем, — гуфт ақои Урмон.

Маро ба ҳолу ҷонам нагузошта, бо худ бурданд.

Хонае буд, ки чор кас базур ҷой мешуд. Дар як гўша бухори хистин меистод. Бо сафед рангмол шудааст. Аммо доғи ҷой ва рағван намудор аст. Ба замин ду қабат пахлос гузардаанд. Дар пешгаҳ як тах бор. Кўрпачаҳои бараш танге паҳн карда шудаанд. Ҷунча шуда нишастем.

Ботур ҷӯлон табассум дар лаб, хеле хурсанд дасторхон паҳн кард. Ҷуфт-ҷуфт нони танурӣ гузошт. Як тақсимча қанди сафедро рӯйи дасторхон пошид. Баъд ду каф санҷи мавиз хам... Сипас, ба як хумҷойи чой дам кард, чойи кабуд.

Ду табақ пас чойи шӯйи оғоз ёфт. Ман... намедонистам, ки чӣ хел шинам. Гӯё бемори рафънашудаи инҷиқҳои ман сабаб буданд... Аммо ба як лаҳза нон хўрдан истиҳола мекорам.

Ин як оилаи камбағал буд. — Мавсими пахта ҳам охир шудан дорад... Хуб, ин чӣ хел зиндагист? — гуфт Урмонак.

— Меғўям, ки ҷамъ мекунетон-а? Ҳа-ҳа-ҳа! Одатӣ ўзбекҳамин-дӣя: танҳо бачаам шавад меғўяд...

— Ҳа, падарони мо ҳам чунин кардаанд, — гуфт Ботур ҷӯлон. — Ба ҳамин апаатон

хонадор намунодад. Аз пеши мардум гузаштем. Тўй, албатта, ба худ хароҷот дорад... — Лекин моро фиреб мекунанд, ҷўнонак. Пули мехнати якрўзаамон хароҷоти хўрду кўроко намеғўшонад. Ба як кило пахта даҳ тин хел мекунанд. Ҳоло даҳ кило чидан аз марғ хам душвортар аст.

— Хайр, акун чӣ кор мекунем? Тоқат мекунем-дӣя, бародарчон. Пахтаи худамон, хукумати худамон.

— Ҳа, асло ба фаҳми ин корҳо намеравам!

Бончу хонадон маро назора мекордааст.

— Ҳамин додарамон ҳеч чиз начашид, — гуфт. — Ё моро писанд намекунонд?

— Э, барои чӣ... — ба рўям сурӣи давид. — Худам ҳамин хел...

— Иштиҳо надорад, — гуфт ақои Урмон. — Набошад, одам аз хўрок ҳам рў мегардонад?! — Ҳа, кам иштиҳо надорам... — гуфтам.

Зудтар аз ин кулба бадар рафтанд мехостам. Суҳанҷои ақои Урмон, пурсуҷиҳои вай ба дилам зада буд... Чӣ? Эҳ, қадрдон, наҳод маро намефаҳмад гуфта фикр кунед? Ҳа-ҳа! Ақои Урмонҷон ҳам ба таври худ ҳақ буд... Тарафи дигари масъала ҳам ҳаст: мо худ нисзи бо шиками сер зиндагӣ намекардем. Яке ним кило қанд оварда бошад, дуқуми меғўзид, ҳатто гўшти дар косаи қадоме бударо нафари дигар мекоранд... Ба гуфтан забон намеравад. Дарун-дарун дуд мекунанд кас.

Набошад, чӣ кор бояд бикунем? Дам ба дам даст дароз кардан бигирем? Монед ин гапҳоро.

Бародар, шумо нисзи дар он шароит аз ман дида зиеғтар

рафтор намекардед!

Бо ҳамин ба хонаи онҳо дигар надорамдам. Ҷўлон гап мезад, завҷааш меғуфт, писираш ҷег мезад. «Хуб» меғўям, аммо ба таъвиқ мекорам.

Бачаҳо, ки ҳар рӯз ба кулбаи онҳо сар халонда ва дасторхони онҳо хуш мекоранд, ба чашми ман баъд мерасиданд. Охиста-охиста аз эшон нисзи доман бурдидам.

он Ботур ҷўлони мондаву абгор намунодор гашт.

— Молҳо баромадаву гулектаанд! Дастӣ ёри лозим! Бузу гуфсандон аз чӣ рам хўрдаанд? — нафаҳмидам.

Дар қатори дигарон ба кофтаи молҳо баромадем. Дар кўчаҳои деҳа сағ бисёр аст. Шояд гурғ шабоҳон зада бошад? Борон бошад, чун аз сатил мерехт... Хеле-хеле кофтем. Аз гашту гузор мон-

Шуқур ХОЛМИРЗОЕВ ТИНАТИ ЎЗБЕК (Ҷиқоя)

Дар ин миён, воқеае рўй дод, ки шумо дар тасаввураш очиз хастед.

Борон дурудароз ба борида оғоз кард. Ду рӯз бе гизо мондем. Бе ин ҳам аксари бачаҳо қарздор шуда буданд. Охиста-охиста сафирони мо ба кўчаҳои деҳа одати рафтуомад пайдо карданд: шабона даҳ-позда адад тарбузу харбуза бардошта меоварданд. Пагоҳи дар ситоди (штаб) пахта ҷанҷол мехост: қадоме аз ахли деҳ шикоят мекоранд, ки ба халваш лўзд даромадааст...

Ана, ба дузайи ҳам одат мекордем.

Аммо аз ҳама дузди калон... Шабона шамолӣ сахте хест. Як замон дарӣ хобҳои мо нолон кушода шуда, дами

да шуда, як қисми гўсфандорно аз пахтазор, панҷ-шаш сарашонро аз кўча, хонадони мардум... ёфтем.

Ҷўлон дар дами дар ҷароғи дастиро равшан намунода, бо чашмони пурҷило меистод. Раҳмат меғуфт ўй. Зан арзи сипос мекорд. Писираш хурсанд... Аммо як баррача пайдо нашуда буд.

— Вайро худам меёбам. Шумо дам гиред акун... Агар ёфтам, яке аз ду гўсфанди худро кушта, гўшташро бирён карда ба шумо медиҳам, — гуфт Ботур ҷўлон.

— Ҳамин хел кунед-е, ақои! Як аз гўшт сер шавем, — гуфт Урмонак.

Мо ба дубора баргаштем. Акун... ҳама биниам маҳкам шуд гўям, гаши шумо ҳам

меояд. Майлаш, ин хел мегўям: ҳамон шаб панҷ-шаш бачаи дигар ҳам сахт шамол кашиданд.

Соат тахмин даҳ ё се будааст, ки нафасам гашта, ногоҳ бедор шудам. Дар нимкоф, гуввосзанон шамол мебаромад. Аз тақаш кашидам, боз кушода шуд. Тоб партофта бошад, ё чӣ бале! Аз ҷойи баланд шуда, аз дастааш дошта будам, ки касе ба он тараф кашид. Ман ба ин тараф. Тарсидам. Баъд дарро сар дода будам, ки тамоман кушода шуд. Азимҷонак намунодор гардид.

— Э-э! Ин тараф биё. Пўш ягон чизтаро, — гуфт ўй.

Ҷомаро ба китф андохта, ба айвон бароям, ақои Урмон ва Мирзоғолиб ном пахлавонбача нисзи он ҷо меистоданд.

Синни Мирзоғолиб ҳам аз ман бузург аст, «Раис» ном лақаб дорад, худ хеле эҳтиёткор, «ҷиқилпои мебарояд» гуфта, шабонаҳо ба гўшаш пулба хаста менамод.

Ақои Азимҷон дарро маҳкам карда:

— Рафтем. Гап хаст. Кори ношуданӣ шуд... Туи пешо-нашур ҳам як мазза бикун, — гуфт.

— Лекин ҷусту ҷолок амал бояд кард, — гуфт ақои Урмон.

Ба онҳо пайваста, таноби роҳ кашидам. Ақои Урмонҷон пеш даромад. Борон мондааст, аммо чун нишонҳои рўзҳои хунук шамол мекунанд. Вай бари ҷомаро мекунод ва худро ба оғуши мо мезад. Акун овози сагон нисзи парид буд.

Мо аз бари роҳ ба ҷониби деҳа, ҳамон тараф, ки моро

аз шаҳр оварда буданд, ме-рафтем.

Хеле роҳ рафтем. Димо-мон ҳам гўё хеле кушода шуд. Як-ду маротиба:

— Кучо меравем? — гуфта пурсидам.

Онҳо нашиниданд. Баъд... хурсанд шудам... ҳа, дар шаби торик аз пайи қадомини қоре маҳфӣ ба кўчоҳе рафт-тан ҳам ба худ завқе дорад!

Эҳҳа... деҳа дар қафо монд... Ҳамон дар аввали ҳиқоят гуфтаам: гўё ғешазоронашро қабза-қабза қорида бошанд, ба сари ҳамон замини аҷирикзор омадем. Дар ин тарафҳо ду-се ҷағ вохўрд, аммо гулекта рафтанд.

Мо аз қафои Урмонҷона-ко рафта истодаем. Қамишҳои баъзе ҷойҳо сўзонада шудаанд: буйи хижастари на-кашида ба машом расид. За-мини нам дар тақи пой гиж-гиж садо мебаровард. Алқис-са, ба ҷо расидем, ки қамиш-шо қадӣ одам рўйида ва ҷан-галро меконданд. Ногоҳ маъ-оси очизонаи баррача ба гўшам расид. Ҳоло дар кучо-ву мурод аз ин сафар чист? — намедонистам. Оқибат, аз миёни қамишзорон роҳ гирифтём ва Урмонҷонак ҷаро-ғоки дасташро дарги-ронд. Пас аз як лаҳза чор пахлавон ба сари баррачаи пойҳояш маҳкам баставу ба шикам хоб ва тамоман тару чашмонаш мил-мил дура-шон... рост меистодем.

— Хайрият, — гуфт ақои Урмонҷон. — Ман аз сағҳои бесохиб тарсида будам... Эргашбой, ҷорворо хуб ме-донӣ, сағ ҳам ба ҷони барра-чаҳо қасд мекунанд-а?

— Ҳамин хел воқеаҳо ҳам мешавад, — гуфтам. — Лекин

ин баррачаи кист?

— Азони мо... Акун азони мо. Мирзоғолиб, сар кунед! Мана, корди ман тезтар. Лекин ба устухон назанед. Хеле сода будаам.

— Ваҳ, ҳаминро мекунеш-тон? — гуфтам.

— Рах. Хо аз он ҷо ба роҳ нигоҳ карда исто!

— Не, охир ин аз онӣ кист? Шояд аз онӣ колхоз, балки... Э? Баррачаи гумшудаи Боту-ра кист нест?

— Оббо, ба ту чӣ гуфта исто-даам! — гуфта Урмонҷона-ко аз китфнам даст гирифта, ба қафо гардонд. — Рах акун! Дидем ҷонибдори колхозро! Колхоз... Бар па-дараш ланнат! Моро аз гузар-нагӣ мекунанд! Ботур ҳам аз як баррачааш ҷудо шавад, аз гурӯснагӣ намемурад!

— Охир, инсофатон...

Бо ҳамин суҳанҳо ин ҷаво-нон магар тарбият меёфтанд? Не! Ман ҳамон дам нафрат ваззидам аз ноҷорӣ фиғон мекашидам.

Дуруст, ба ҷониби деҳа як-ду қадам гузоштам. Лекин хаёлам, аз танҳо мондан дар байни шарикдарсон тарси-дам.

Ба ҷуз ин, сарех ба умқаш нарафта бошам ҳам, андаке мефаҳмидам, ки ин ҷавонон аз серӣ ба ин амал даст на-зада истода буданд, аммо ин андешаи ман дар тақвияти амали онҳо ба андозаи арзан асосе шуда наметавонад. Ин танҳо маънои тасалли дило-ро дошт, шояд худфиребӣ буд — интиҳобан яке аз ҳаҷми-ноҳ.

(Давом дорад).

Аз ўзбеки тарҷумани озоди Шариф ХАЛИЛ.

Қахрамонони Бозиҳои олимпи Париж-2024

АБДУМАЛИК ХАЛЛОҚОВ – БАҲОДУРПИСАРИ БУХОРО

Бевақтии шаби 10-августи соли қорӣ маҷмӯи «Пои Калон»-и шаҳри Бухоро намои идона дошт. Байни мадрасаи «Мирӣ Араб» ва «Масҷиди Калон», наздикии «Манораи Калон» экранӣ калон гузошта шуда, рӯ ба рӯи он барои мухлисони – наздикини муштзани бомаҳорати Бухорои Шариф Абдумалик Халлоқов аз курсиҳои қатор тамошоғоҳ омода гардидааст.

ҳамшаҳриён ҳақду қанор на- дошт. Хамин тариқ, ба шарафи муштзани Бухоро бори ҳафтум Маҷлиси давлатии Ўзбекистон танин андохта, Байрақи давлатамон парафшон шуд. Он гоҳ баробари пайкари болои варзишгари тавонӣ худ қадӣ маҷмӯи Манораи калон, мадрасаҳои гирду атрофи шаҳри қуҳан низ гӯё аз ҳарвақта дида ба назар баландтар метофт.

имкон додааст, ки ўро дар сини 18-солағӣ ба узвияти дастаи якқачини Ўзбекистон қабул кунанд. Вай чемпиони Бозиҳои олимпи тобистонаи наврасон дар «Буэнос-Айрес-2018» аст. Ў дар айни замон ғолиби чемпионатоҳои ҷаҳон байни ҷавонон ва китъаи Осиё мебошад. Абдумалик соли 2021 дар чемпиониати ҷаҳон байни калонсонӣ дар пойтахти Сербия – Белград соҳиби медали нуқра гаштааст. Вай худӣ ҳамон сол дар Дубай дар қувваозмоиҳои китъа соҳиби медали биринҷӣ, соли 2022 дар чемпиониати Осиё дар Уммон соҳиби медали тилло шудааст. У соли 2023 дар мусобиқаҳои ҷаҳонии шаҳри Тошканд дар тоифаи вазнаш 57 кг ғолиб баромадааст. А. Халлоқов сазовори номи беҳтарин варзишгар байни мардон дар соли 2023 гаштааст. Ў баран-

даи унвони «Варзишгари ҳидиматшинондаи Ҷумҳурии Ўзбекистон» мебошад. Халлоқов дар мусобиқаҳои тобистонаи Осиё «Ханжоу-2022» дар тоифаи вазнаш соҳиби медали тилло гашта, ба қувваозмоиҳои олимпи «Париж-2024» роҳат гирифтааст. Имрӯз халқи Ўзбекистон

бо Абдумалик Халлоқов бари фарзандони боиктидор ва ватанпарвари худ ифтихор дорад. Чи хеле ки волидонӣ ў эътироф карданд, имкони ятҳои беимисле, ки тахти роҳбарии Сарвари давлат барои ҷавонони соҳибқиддори мамлакат фароҳам оварда шудааст, имконият медиҳад, ки фарзандони мо дар миқё-

си ҷаҳон баробари дигар соҳаҳо дар ҷабҳаи варзиш низ ба натиҷаҳои аз ин ҳам волотар соҳиб шаванд, обрӯю эътибори Ватанро бештар афзоянд.

Амрулло АВЕЗОВ, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Бухоро.

СУХАНОНИ ҲИҚМАТОМЭЗИ БУЗУРҶОН

Инсон бояд на аз марғ, балки бим аз он дошта бошад, ки дигар зиндагиашро идома дода наметавонад. Марк АВРЕЛИЙ.

Гуноҳҳои қуҳна сояҳои дароз доранд. Ағата КРИСТИ.

Дар ҳамаи ҳолатҳо асоси фаромӯшотириро ангегази ноҳамаи ташкил медиҳад. Зигмунд ФРЕЙД.

Ҳасодат намегузорад бидонем, ки дигарон ба чӣ қимат комёб гардидаанд. Айби бетадбирӣ ва қоҳилии худро пушонда хоҳем гӯфт: «Ин кори бахту иқбол аст».

Ҳар киро, ки забон дар ихтиёр нест, ҳамчу мошинест, ки тормоз надорад. Муҳаммади ҲИҶОЗИ.

Қудрат ҳамеша одамони пастфиратро ба худ ҷалб менамояд. Алберт ЭЙНШТЕЙН.

Интеллект натавон до- ниш, балки қобилияти ба амал татбиқ кардани онро низ дар бар мегирад. АРАСТУ.

Ҳасис ҳамеша камба- гал аст. Франческо ПЕТРАРКА.

Душманон ҳамеша ҳақиқатро меғунд, дӯстон — ҳеч гоҳ. СИТСЕРОН.

Ба дӯсти худ он чиро мағу, ки душманат бояд наонад. Артур ШОПЕНГАУЭР.

Таҳқир баҳсҳои маъ- мули онҳоест, ки ноҳа- қанд. Жан-Жак РУССО.

Ту метавони аз ҳола- ту одамон фирор кунӣ, вале аз фикру эҳсосоти худ гурехта наметавони. Эрих Мария РЕМАРК.

Фарқ надорад, ки ту пулу обрӯ дорӣ ё на. Агар дили хайрроҳ на- дошта боӣ, ҳеч касӣ. Луи де-ФЮНЕС.

Тарҷума ва таҳияи А. СУБҶОН.

эҷи гардида, ба дастархони мардум файз ме- бахшад. Дар шароите, ки бо инкишоф ёфтани технологияҳо маҳсулоти сохтаю сунъӣ афзуда- аст, мардуми олам боз ба маҳсулоти аслии табиӣ рӯ овардааст, зиёд намудани содироти маҳсулоти полиз талаби рӯз аст, — таъкид на- мӯд ҳокими вилоят.

Дар растаҳои шаҳру ноҳияҳо баробари маҳ- сулоти полиз созон ёфтани савдои меваяо саб- завоат, асалу ширворф файзи табдирро афзуд. Рӯзи аввал қариб 1,5 ҳазор тонна маҳсулоти полизи хоҷагӣҳои фермерӣ ба фурӯш рафт. Рӯзи дуом низ ярамқаз арзони маҳсулот, ҳунарнамои дастаҳои фольклорӣ ба шаҳриёӣ кайфияти идона бахшид. Бегоҳи 8 август де- ҳқонони пешқадам ба диплом ва тўғфаҳои ҳокимияти вилоят ҳавасманд гардонда шуданд.

Амрулло АВЕЗОВ, мухбири «Овози тоҷик» дар вилояти Бухоро.

Аҳли идораи «Овози тоҷик» ба котиби масъули рўзнома Аълам Нарзиев нисба- ти вафоти бародараш Ҳалим НАРЗИЕВ ҳамдарди амиқ изҳор намуда, ба хона- вода ва пайвандони марҳум сабри қамил металабад.

Пажӯҳиш

АЛЛОМА ИМОМ АЛ-КОСОНИЙ

Дар замони пойдоғардии тамаддуни исломӣ дар минтақаи Осиёи Марказӣ (асрҳои VII-IX) дар сарзамини бостоннамон марказҳои машхуру маъруфи ҳадисшиносӣ ва фикҳшиносӣ низ ташаккул меёбанд. Дар замони тиллоии даврони нахустини Бедори миллии Шарқ (асрҳои IX-XII) бо ташаккули академияи улуми Маъмун («Дорул-ҳикма») як теъдод мутафаккирони барҷаста дар Мовароуннаҳр арзи вуҷуд намуданд, ки бо асарҳои нодири худ ба рушду равнақи илмҳои дунёвӣ динӣ, ҳадису фикҳ саҳми беғоза калон гузоштаанд.

бақри Косонӣ яке аз шоғирдони болаёқати ӯ буд. Ҳамчӯ ба саба- қомӯзӣ асари машхури фикҳии устодаш «Тўғфат-ул-фуқоҳ» («Тўғфаҳо ба фақеҳон»)ро муто- лиа намуда, ҷавобан ба он асари машхури худ «Бадоеъ-ус-саноеъ фи тартиб-уш-шароеъ» («Санъа- тҳои бадеӣ дар баёни тартибҳои шарият»)ро таълиф менамояд. Ас- Самарқандӣ бо асари шоғирдаш ошно гардида, ба тарзи баён ва ба дониши амиқи Ал-Косонӣ баҳои баланд медиҳад. Сипас, духтараш Фотимаро, ки ба шоғир- даш андаке дилгармӣ дошт, ба Абубақри Косонӣ ба занӣ меди- ҳад. Фотима, ки дар оилаи алло- маи бузург тарбия ёфта буд, сар- фӯи наҳви забони арабию муқам- мал медонист, Куръонро ёд ги- рифта буду дар соҳаи фикҳ дони- ши амиқе дошт. Асари падараш «Тўғфат-ул-фуқоҳ»-ро аз ёд ме- донист. Аз ин сабаб тибқи хаба- рҳои маъхазҳои мӯътабар дар зери фатвоҳои падараш имзо ва мӯҳри Фотима низ ба ҷашм мера- сид. Оиди дониши баланди Фо- тима ас-Самарқандӣ муаррихи араб Ал-Қурашӣ Абулмуҳаммад Аб- дулқодир ибн Абулвафо ибн Му- ҳаммад ал-Мисрий дар асари худ «Ал-Ҷавоҳир ал-мудӣ фи таба- қот ул-ҳанафия» (Ҳайдаробод, 1913, ҷилди II, саҳ.244) чунин ёдо- вар шудааст: «Падарам дар бораи устои муқаммалӣ маъзаби хана- фия будани Фотима ва маротиби бисёр баъзе хатоҳои шаҳараш- ро дар баёни ислоҳ наму- дани ӯ ва аз ҷониби Ал-Косонӣ қабул гардидаани нишондоҳҳои за- ҷавашро бисёр ҳикоя мекард».- Зимни истиқомат дар Рум ӯ дар

мадрасаи Анталия ба толибилмон аз фанни фикҳ дарс меғуфт. Дар баҳсу мунозираҳо Ал-Косонӣ фик- ри худро бебокна қатъӣ назар ба қадом тоифа мансуб будани со- меъон рӯйрост ва ошқоро баён мекард. Аз ин лиҳоз, баёни фик- рҳои аз нуқтаи назари ислом адо- латнокӣ ӯ ба ҳукмдорони замон хуш намеомад. Боре Алоуддини Косонӣ бо яке аз фақеҳони дар- ошно гардида, ба тарзи баён ва ба дониши амиқи Ал-Косонӣ баҳои баланд медиҳад. Сипас, духтараш Фотимаро, ки ба шоғир- даш андаке дилгармӣ дошт, ба Абубақри Косонӣ ба занӣ меди- ҳад. Фотима, ки дар оилаи алло- маи бузург тарбия ёфта буд, сар- фӯи наҳви забони арабию муқам- мал медонист, Куръонро ёд ги- рифта буду дар соҳаи фикҳ дони- ши амиқе дошт. Асари падараш «Тўғфат-ул-фуқоҳ»-ро аз ёд ме- донист. Аз ин сабаб тибқи хаба- рҳои маъхазҳои мӯътабар дар зери фатвоҳои падараш имзо ва мӯҳри Фотима низ ба ҷашм мера- сид. Оиди дониши баланди Фо- тима ас-Самарқандӣ муаррихи араб Ал-Қурашӣ Абулмуҳаммад Аб- дулқодир ибн Абулвафо ибн Му- ҳаммад ал-Мисрий дар асари худ «Ал-Ҷавоҳир ал-мудӣ фи таба- қот ул-ҳанафия» (Ҳайдаробод, 1913, ҷилди II, саҳ.244) чунин ёдо- вар шудааст: «Падарам дар бораи устои муқаммалӣ маъзаби хана- фия будани Фотима ва маротиби бисёр баъзе хатоҳои шаҳараш- ро дар баёни ислоҳ наму- дани ӯ ва аз ҷониби Ал-Косонӣ қабул гардидаани нишондоҳҳои за- ҷавашро бисёр ҳикоя мекард».- Зимни истиқомат дар Рум ӯ дар

мадрасаи Анталия ба толибилмон аз фанни фикҳ дарс меғуфт. Дар баҳсу мунозираҳо Ал-Косонӣ фик- ри худро бебокна қатъӣ назар ба қадом тоифа мансуб будани со- меъон рӯйрост ва ошқоро баён мекард. Аз ин лиҳоз, баёни фик- рҳои аз нуқтаи назари ислом адо- латнокӣ ӯ ба ҳукмдорони замон хуш намеомад. Боре Алоуддини Косонӣ бо яке аз фақеҳони дар- ошно гардида, ба тарзи баён ва ба дониши амиқи Ал-Косонӣ баҳои баланд медиҳад. Сипас, духтараш Фотимаро, ки ба шоғир- даш андаке дилгармӣ дошт, ба Абубақри Косонӣ ба занӣ меди- ҳад. Фотима, ки дар оилаи алло- маи бузург тарбия ёфта буд, сар- фӯи наҳви забони арабию муқам- мал медонист, Куръонро ёд ги- рифта буду дар соҳаи фикҳ дони- ши амиқе дошт. Асари падараш «Тўғфат-ул-фуқоҳ»-ро аз ёд ме- донист. Аз ин сабаб тибқи хаба- рҳои маъхазҳои мӯътабар дар зери фатвоҳои падараш имзо ва мӯҳри Фотима низ ба ҷашм мера- сид. Оиди дониши баланди Фо- тима ас-Самарқандӣ муаррихи араб Ал-Қурашӣ Абулмуҳаммад Аб- дулқодир ибн Абулвафо ибн Му- ҳаммад ал-Мисрий дар асари худ «Ал-Ҷавоҳир ал-мудӣ фи таба- қот ул-ҳанафия» (Ҳайдаробод, 1913, ҷилди II, саҳ.244) чунин ёдо- вар шудааст: «Падарам дар бораи устои муқаммалӣ маъзаби хана- фия будани Фотима ва маротиби бисёр баъзе хатоҳои шаҳараш- ро дар баёни ислоҳ наму- дани ӯ ва аз ҷониби Ал-Косонӣ қабул гардидаани нишондоҳҳои за- ҷавашро бисёр ҳикоя мекард».- Зимни истиқомат дар Рум ӯ дар

«Аз ҳамин тоифаи алло- маҳои намоён, ки дар асри XII зиндагӣ ва эҷод кардаасту дар аҳди ҳукмронии Қарохонён (999-1212) ба мақоми фақеҳи бузурги замон расидааст, зо- даи шаҳри қадими Косон, воқеъ дар қисмати шимолии вилояти Фарғона Мавлоно Алоуддин Абулбақр ибн Масъ- уд ибн Аҳмад ал-Косонӣ (1110-1191) мебошад», навиш- тааст муҳаққиқи таърихи ислом аз Миср Аҳмад ибн Мустафо Тошқўбρίζода дар асари худ «Табакот ал-фуқоҳ» (Қоҳира, 1961, саҳ.202). Алоуддин Абу- бақр илмҳои ибтидоиро дар зодгоҳаш – Косон, ки яке аз марказҳои калони сиёсиву фарҳангии давлати Фарғона буд, меғирад. Сипас, барои пуррақунуви мустаҳкамсозии дониши худ ба шаҳри Самар- қанд меравад. Дар он ҷо ӯ бо устои ояндаи худ, фақеҳи маъруфи замонааш Мавлоно Муҳаммад Алоуддин Абубақр

Самарқандӣ (соли фавташ 1144) шинос мешавад ва таҳсили ил- миро тахти роҳбарии ӯ идома ме- диҳад. Охири асри XII дар Мовароуннаҳр вазъияти иҷтимоиву сиёсӣ хеле пуришиддат гардида буд. Муборизаву талошҳо барои тоҷу тахт байни сулолаҳои Қаро- хонӣ ва Ғазнавий ба авҷи балан- даш расида буд. Дар ин гуна ша- роити пурталотуму пурбўрхон аксарияти олимону шоирон тар- ки ватан намуда, роҳ ба кишва- рҳои Шарқи Наздик гирифта бу- данд. Алоуддин Абубақри Ко- сонӣ низ ҳамроҳи устодаш маҷ- бур шуданд барои илмоаи таҳ- сил ва фаъолияти эҷодӣ ба сўи кишварҳои Рум ва Сурия ҳиҷрат намоёнд. Зеро аз тохтутозиҳои харобивари соҳибони салтанат ҳеҷ кас дар эмин намонда буд. Муҳаммад Алоуддин Самар- қандӣ дар соҳаи фикҳ дониш- мандӣ маъруф ва беҳамто буд ва дар мадрасаҳо оиди қонунҳои шарият ва аҳкоми ислом бо ма- ҳорати баланд дарс меғуфт. Абу-

Назар ба маълумотҳо, альон наздик 55 фоизи аҳолии вилояти Андиҷонро ҷавонони то 30-сола ташкил менамоянд.

ҶАВОНОН БА ШУҒЛ ТАЪМИН МЕШАВАНД

Чун дар тамоми мамлакат дар ин вилоят низ бобати дастгирии ҳарҷониби ҷавонон, ба амал баровардани иқтидору салосушти онҳо, халли мушкилоти насли ҷавон ҳуҷусан дар масъалаи шуғли доимӣ, ташаккул додани манбаи даромади онҳо қорҳои муҳим ба сомон расида мешаванд. Дар ибтидои сол аз ҷониби гуруҳҳои пеш- бари ҷавонон ҳолати ҳар маҳалла санҷида ва мавҷуд будани 15 ҳазору 51 нафар бекорон аниқ шуда буд. Бо мақсади таъмини ҷавонон бо қор харитаҳои роҳ қор қарда бароварда шуд. Дар натиҷаи аз рӯи нақшаҳои аниқ пеш бурда шудани қорҳо 10 ҳазору 834 нафар ё худ 72 фоиз қорҷӯён ба шуғл таъмин карда шуданд, меғуяд роҳбари идораи шуғли ан- диҷонии Агентии қор бо ҷавонон Ойбек Йўлдошев. Ҳоло барои ба шуғл таъмин кардани 8 ҳазору 683 ҷавонон қорҳо пеш бурда мешаванд.

М. ШОДИЕВ, мухбири «Овози тоҷик».

«САЙРИ ХАРБУЗА» ДАР БУХОРО

Ҳокими вилоят ба суҳан баромада, иштирок- нундагони чорабиниро бо иди наздиқомадаи- стодаи 33-солагии истиқлолияти мамлакат мубо- рақбод намуд. Вай дар бораи таърихи полизорӣ дар Бухоро, аз ҷумла дар китоби муқаддаси «Аве- сто» зикр ёфтани харбузаҳои пуришаҳу шакарни- ни ин сарзамин, аз байн рафтани якҷаҳокими

Ба муносибати 33-солагии истиқлолияти Ҷумҳурии Ўзбекистон дар шаҳри Бухоро иди аънанавии XXVI «Сайри харбуза» ба амал омад. Дар он тахти роҳбарии ҳокими вилоят Б. Зарифов сарварони секторҳо, ҳокимони шаҳру ноҳияҳои вилоят, деҳқонон аз гўшаву қанори вилоят, фермерони полизор, соҳибони китъаҳои наздиқавлӣ, мутасаддиҳои қорхонаҳои агроасаноат, ташкилотҳои давлатии ҷамоатӣ, меҳмонони хоричӣ ва сокинони шаҳру ноҳияҳо иштирок карданд.

пахта ва қои вайро ишғол намудани ғаллапарварӣ, сабзавотқори боғпарварӣ, инчунин рушд ёфтани поли- зорӣ ва ғайра таваққуф наму.

– Боиси хурсандист, ки солҳои истиқлолият аъна- наи қадими полизорӣ, бештар аз 30 намуди ин соҳа аз қабилӣ «Каллабўрӣ», «Барҷиноӣ», «Гулобӣ», «Ше- розӣ», «Амирий», «Лўблӣ», «Бегзотӣ», «Оби набот»,

Абдулвоҳид НУРИДДИНОВ, доктори илмҳои фалсафа.

ХАБАРҶО АҚЛҶОРО АҚЛҶО ЁРИ ДИҶАД...

Дар Маркази маҳорати педагогии вилояти Самарқанд барои омўзгорон ва роҳбарони мактабҳои таҳсилоти ҳамагонӣ дар мавзӯи «Ислоҳоти бомуваффақият – асоси натиҷаҳои баланд» дарсҳои маҳорат ташкил ёфт.

Аллақай қариб 300 нафар роҳ- барони мактабҳои шаҳру ноҳияҳои вилоят ва муаллимони фанҳои дақиқ бар асоси таҷрибаи Синга- пур тақмили ихтисос карданд. – То соли хониши нав ба беш аз 3 ҳазору 800 нафар омўзгорон бо усули онлайн таълими хоҳем дод, – иброз дошт сардори садорати таълими томактабӣ ва макта- би вилоят Ш.Эшонқулов, – ҳоло таҷрибаи Сингапур на танҳо дар Ўзбекистони Нав, инчунин тамоми дунё паҳн шуда, барои инкишоф ва ривочу равнақи муаллимони фанҳои дақиқ зарур аст. – Муаллимони мактаби мо дар Маркази маҳорати педагогии вило- лот тақмили ихтисос намуданд, – гуфт сарвари таълимгоҳи рақам- ии 21-уми шаҳри Самарқанд Са- биҳа Раҷабова, – умед дорем, ки он самараяи худ медиҳад. Зеро ақл- ҳоро ақлҳо ёри диҳад гуфтаанд.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА, мухбири «Овози тоҷик» дар вилояти Самарқанд.

ҶАМЪБАСТИ ДАВРАИ ВИЛОЯТИ ҶАШНВОРА

Пурмазмун гузаронидаани вақти холии мактаббачагон, дар байни онҳо тарғиб намудани тарзи солими зист, бедор сохтани шавқу рағбати насли ҷавон ба китобхонӣ яке аз самтҳои устувор дар таълиму тарбияи замонавист.

Дар ин бобат Мактаби бачаҳои «Авлоди барқамол»-и назди Вазо- рати таълими томактабӣ мактабӣ қорҳои муҳимро ба амал мебарорад. Бо мақсади мустаҳкамсозии донишу биниши онҳо дар доираи берунмактабӣ чораҳо андешида мешаванд. Ба наздиқӣ дар Театри лўхтаи Қаршӣ давраи вилоятии Ҷашнво- раи ҷумҳуриявии «Авлоди барқам- ол» баргузор гарди.

М. ШОДИЕВ, мухбири «Овози тоҷик».

Сармуҳаррир Шерпўлод ВАКИЛОВ. Рўзнома ҳафтае ду маротиба: рўзҳои чоршанбе ва шанбе чоп мешавад. Рўзнома дар компютерхонаи идора ҳарфинӣ ва саҳифабандӣ гарди.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи чоги ду инертӣ ва шеър аз 50 мисраъ зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба мактубҳои интишорнашуда ҷавоб намегардонад. Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонсии матбуот ва ахбороти Ўзбекистон тахти рақами 0003 ба рўйхати гирифта шудааст. Индекси нашр – 170. Фармониши 2 Г-828. Адади нашр 4192. Ҳаҷм 2 ҷузъи чоӣ. Усули нашр – офсет, андозаи А-2.

Мухаррири навбатдор: А. Субҳонов. Саҳифабанд-дизайнер: Х. Тўхтаева. Мувofiқи қадвал – 21.00. Ба чоӣ супурда шуд – 22.30.

Нишонии мо: 100011 ш. Тошқанд, кўчаи Навоӣ, 30, ошонаи 4. Телефонҳо: қабулгоҳ: +998555200337; Котибот +998555200336. Факс: +998555200337. сайт http://ovozitojik.uz/, e-mail: ovozitojik@umail.uz, ovozitojik@list.ru Индекси обуна-170. Матбааи таъбуи наشري Ширкати саҳномии «Шарқ». Нишонии қорхона: кўчаи Буюк Тўрқон, хонаи 41.

Овози тоҷик МУАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Қонунчилик палатаси Кенгаши, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси. Тоҷик тилида нашр этилади.